

Nepochybne šťastný je ten, kto dostáva možnosť zúčastniť sa na posvätej hostine a celým srdcom sa primknúť k tomu, ktorého krásu bez prestania obdivujú všetky blahoslavené nebeské zástupy. Veď jeho náklonnosť dojíma, uvažovanie o ňom posilňuje, jeho dobrota nasycuje, jeho lahodnosť naplňuje, spomienka na neho je ako príjemné brieždenie, na jeho vôňu ožijú mŕtvi a videnie jeho slávy bude oblažovať všetkých obyvateľov nebeského Jeruzalema.

Tento Jeruzalem je odblesk večnej slávy, „odblesk večného svetla a zrkadlo bez škvŕny“; preto sa denne dívaj do tohto zrkadla, kráľovná, nevesta Ježiša Krista, a stále v ňom skúmaj svoju tvár, aby si sa celá znútra i navonok obliekla do pestrého rúcha, prikrášlila sa kvetmi a oblekmi všetkých čností, ako sa patrí na dcéru a celkom čistú nevestu najvyššieho Kráľa. V tomto zrkadle sa skveje blahoslavená chudoba, svätá poníženosť a nevýslovná láska, ako to môžeš s Božou milosťou vidieť po celom zrkadle.

Pozorne sleduj začiatok tohto zrkadla, totiž chudobu uloženého v jaslach a zavinutého do plienok. Obdivuhodná poníženosť, úžasná chudoba! Kráľ anjelov, Pán neba i zeme leží v jaslach. Uprostred zrkadla si všimni poníženosť alebo aspoň blahoslavenú chudobu, nespočítateľné námahy a bolesti, ktoré znášal pre vykúpenie ľudského pokolenia. A na konci toho istého zrkadla pozoruj nevýslovnú lásku, pre ktorú sa rozhodol trpieť na dreve kríža a zomrieť na ňom tou najpotupnejšou smrťou. Preto samo zrkadlo, pribité na dreve kríža,

Kristova chudoba, poníženosť a láska (sv. Klára)

Napísal Balek Robert

Sobota, 18 September 2010 13:36

pripomínalo okoloidúcim, čo by im nemalo uniknúť: „Vy všetci, čo idete po ceste, pozrite sa a hľadte, či je bolesť ako bolesť moja.“ On volá a kvíli a my mu odpovedzme jednohlasne a jednomyselne: „Moja duša na to stále myslí a chradne vo mne.“ Tu sa teda čoraz viac rozpaľuj žiarom lásky, kráľovná nebeského kráľa.

Keď okrem toho hľadáš na jeho neopísateľný pôvab, bohatstvo a večnú úctu a zavzdycháš od nesmiernej túžby a lásky srdca, zvolaj: „Tiahni ma a pobežíme za tebou, za vôňou tvojich olejov,“ nebeský ženích. Budem bežať a nezastanem, kým ma nevovedieš do vínnej komôrky, dokiaľ nebude tvoja ľavica pod mojou hlavou a tvoja pravica ma nebude šťastne objímať a nepobozkáš ma najslastnejším bozkom svojich úst. Keď budeš o tom uvažovať, spomeň si na svoju úbohú matku a vedz, že som si milú spomienku na teba nezmazateľne vpísala do tabúl svojho srdca a že si mi zo všetkých najdrahšia.

Z listu svätej panny Kláry svätej Anežke Pražskej

(Edit. I. Omaechevarria, Escritos de Sancta Clara, Madrid 1970, pp. 339-341)